

Üdvözlöm,

Anyai ágon, nagyapám Zaja Béla az 1930-ban kezdte a gazdálkodást, birtokai Markaz és Abasár mellett elsősorban Mezőcsát környékén voltak.

A gazdálkodás 50 hold területen kezdődött, amely a 40 -as évek közepére már 500 holdra nőtt. Az egri káptalantól is bérelt szántót és legelőt. A birtokon Hofher traktorokkal szántottak és cséplőgépekkel is dolgoztak. Fő profil elsősorban az állattenyésztés volt (400 juh és 60 szarvasmarha). Gabonaféléket - búza, árpa - valamint lucernát, dohányt természetek és gomoja sajtot is készítettek. A termékeket a honvédség vásárolta meg.

Nagyapám már a 30-as évek elejétől bor-nagykereskedelmi engedéllyel rendelkezett, Markazról, Gyöngyösről vásárolta fel a bort és szállította az Alföldre. Négy borkimérő egység mellett szükségesnek látta egy pince építését is. Az 1943-ban épült 40 négyzetméteres pincéhez - mely kb. 120-130 hl bor tárolására alkalmas - egy 30 négyzetméteres borház is tartozik. A pince azóta folyamatosan a család tulajdonában van.

A birtoktest, melyből 250 hold örököse nagyapám nevelt fia Lovas András volt, a II. világháború után több lépésben államosításra került. Az 50-es években újravásárolt kb. 1,5 ha szőlőterületen – Markaz, Abasár - tovább folyt a szőlőtermelés és a borkészítés.

A pince a 70-es évek elején az akkori Markazi Termelőszövetkezet borozójaként működött, ekkor kisebb átalakításokat végeztek benne.

A család apai ágán, dédnagyapán Hegedűs Ferenc (Purgely) szintén már a II. világháború előtt kezdett foglalkozni szőlő és borkészítéssel. Nagy tapasztalatokkal és szakértelemmel rendelkezett. Markazon ma is többen őt tekintik a szőlőművelésben a példaképnek. A szőlőterületet folyamatosan növelte, egészen 1960-ig, mikor a gazdasága a téjeszesítésnek esett áldozatául.

A nyolcvanas évek elejétől édesapám Hegedűs Zoltán folytatta tovább a gazdálkodást, részben a kárpótlásból visszakapott, részben 2 ha új telepítésű szőlőültetvényen.